

Arrest

**nr. 56 286 van 18 februari 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 1 december 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. GOEGEBEUR en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende via een op 17 november 2008 gedateerd schrijven een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden.

1.2. Op 14 oktober 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag van verzoeker om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden ongegrond verklaard werd en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

De beslissing waarbij de aanvraag van verzoeker om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden ongegrond verklaard werd, die hem op 6 november 2010 ter kennis gebracht werd, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 21.11.2008 werd ingediend door:

(S., S. J. G.) (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Hoewel betrokkene niet letterlijk aanhaalt dat hij in aanmerking zou komen voor de nieuwe instructies, dient opgemerkt te worden dat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd heeft om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet te blijven toepassen voor alle aanvragen in toepassing van artikel 9bis ondanks dat deze instructies door de Raad van State vernietigd werden op 11 december 2009.

In dit licht dient opgemerkt te worden dat betrokkene echter niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van de criteria van de vernietigde instructie van 19.07.2009.

Wat betreft de criteria 1.1 en 1.2; om hiervoor in aanmerking te komen, moest betrokkene een asielaanvraag hebben ingediend bij de Dienst Vreemdelingenzaken. In het administratief dossier van betrokkene zijn echter geen aanwijzingen terug te vinden dat betrokkene reeds asiel heeft aangevraagd in België, noch legt hij hier bewijzen van voor. Betrokkene kan zich dan ook niet dienstig beroepen op criterium 1.1 en 1.2.

Aangezien betrokkene pas is aangekomen in december 2005 in België, en hij niet aantoont dat hij zich in een prangende humanitaire situatie bevindt zoals bedoeld in de vernietigde instructies, voldoet hij niet aan de voorwaarden die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van één van de criteria van de vernietigde instructies van 19 juli 2009.

Betrokkene komt niet in aanmerking voor regularisatie op basis van criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009, aangezien hij een te kort verblijf heeft om hierop aanspraak te kunnen maken (voor 2.8A wordt de periode van 5 jaar namelijk in tegengestelde richting berekend vanaf 15 december 2009).

Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet.

Hoe goed de integratie eventueel ook moge zijn (betrokkene staat die door attest Nederlandse les, foto's en getuigenverklaringen, dit doet niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies van 19.07.2009. Dit element kan dus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de aanvraag dd. 21.11.2008 ontvankelijk wordt verklaard omwille van het feit dat de aanvraag werd ingediend vóór het in werking treden van de instructies dd. 19.07.2009 en bijgevolg in het licht van deze vernietigde instructies dient bekeken te worden, zoals de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, heeft voorzien.

De elementen die worden aangehaald in de ontvankelijkheid (art. 8EVRM en dat betrokkene geen gevaar zou vormen voor de openbare orde of de nationale veiligheid) worden dan ook niet aanvaard als zijnde buitengewone omstandigheden en hebben tevens niet geleid tot de ontvankelijkheid van de aanvraag.

Het feit dat betrokkene zou gaan huwen met mevrouw (D. C.) waarmee hij samengewoond heeft en getrouwd was vormt ook geen basis voor regularisatie aangezien het huwelijk nietig werd verklaard dd. 11.05.2010 door de rechtbank van eerste aanleg van het Ar(r)ondisement Kortrijk. Betrokkene kan zich hier dus niet op beroepen."

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Het bevel om het grondgebied te verlaten dat verlaten, dat verzoeker eveneens op 6 november 2010 werd ter kennis gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum."

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt op dat het ingestelde beroep onontvankelijk is omdat verzoeker geen middel ontwikkelt in zijn verzoekschrift.

De Raad merkt op dat, luidens artikel 39/78 iuncto artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet, het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen moet bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "*middel*" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

In casu licht verzoeker toe dat hij verzet heeft aangetekend tegen het vonnis waarbij zijn huwelijk met een Belgische vrouw nietig werd verklaard en stelt hij van oordeel te zijn dat hij, gelet op zijn tewerkstelling, zijn kennis van de Nederlandse taal en zijn integratie, "*wel degelijk voldoet aan de criteria voor regularisatie.*" Verzoeker geeft door te betogen van oordeel te zijn dat verweerder "*de criteria regularisatie*" verkeerd heeft toegepast evenwel niet op voldoende duidelijke wijze te kennen welke rechtsregel of welk rechtsbeginsel waaraan de Raad een wettigheidstoetsing zou kunnen doorvoeren hij geschonden acht en in welk opzicht die regel of dat beginsel geschonden zijn.

De exceptie van verweerder is gegrond.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK